

GCL-BERICHTEN

VOORZITTERSWOORDJE

Hoop en gevangenis - "Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe." (Mat. 25:36)

Met dankbaarheid kijken we terug op de landelijke dag van GCL Nederland en vol vreugde uit naar de ontmoetingsdag van GCL Vlaanderen: een kans om te delen, elkaar te verrijken en samen te groeien op de weg van hoop.

Intussen ontwaakt de natuur en nodigt zij ons uit om de schoonheid van de Schepping te ervaren. Maar wat als die vrijheid ontbreekt? Hoe put je kracht wanneer je opgesloten zit, zonder de mogelijkheid om anderen te ontmoeten of zich te herbronnen?

Hoe kan hoop zich ontplooiën, waar uiterste wanhoop en troosteloosheid lijken te overheersen, zoals in een gevangenis of een detentiecentrum? De ervaring van enkele leden van GCL als vrijwillige bezoekers of pastoraal werkers bij gevangenen is hierin een bron van inspiratie voor ons allen.

Hoe kun je Gods goedheid voelen als migrant, gevangen in een droom die nooit werkelijkheid werd? Of als crimineel die hongert naar liefde en waardigheid? En waar put je kracht en hoop als je onterecht gevangen zit, zoals Jozef (OT), Sint-Paulus en Sint-Petrus? We kunnen veel van hen leren.

In de gevangenis vinden soms ontroerende bekeeringsplaats: mensen die de keten van het kwaad doorbreken en zich bekeren, zoals de goede moordenaar aan het kruis.

Dragen wij niet allemaal verborgen ketenen die onze innerlijke vrijheid beperken? Ook deze vragen om bevrijding.

Moge deze vastentijd ons uitnodigen om hen die langs de kant van het leven zijn achtergelaten, mee te nemen op onze pelgrimsweg van hoop: in hen Christus herkennen, zaden van liefde in hun hart laten ontkiemen en uitgroeien, opdat ze herboren worden in hun waardigheid als geliefde kinderen van God. "Houd voor alles vast aan de liefde voor elkaar, want liefde bedekt tal van zonden" (1 Petr. 4:8): Laten wij op weg gaan om onszelf en anderen te bevrijden van ketenen en ons allen te verenigen in de gemeenschap van de heiligen.

ASTRID SALVIGNOL
VOORZITTER GCL NEDERLAND

PELGRIMS VAN HOOP BINNEN DE MUREN: IGNATIAANSE SPIRITUALITEIT EN JUSTITIEPASTORAAT

Werken als Aalmoezenier in de Penitentiaire Inrichting

Werken als aalmoezenier of justitiepastor in een penitentiaire inrichting ervaar ik als zeer betekenisvol, maar ook uitdagend. Het werk wordt gekenmerkt door paradoxen. Zo werk je als geestelijk verzorger vanuit een diepgevoelde naastenliefde en barmhartigheid, maar word je in de praktijk vaak geconfronteerd met situaties die het geduld en mededogen op de proef stellen. De existentiële en geestelijke noden bij de doelgroep zijn immens, maar tegelijk is de aanvaarding van Gods liefde voor velen te moeilijk. Gedetineerden worstelen met hun schuldgevoelens, maar verzetten zich tegelijkertijd tegen het concept van vergeving. Kerkdiensten worden goed bezocht en zeer gewaardeerd, maar de naleving van christelijke waarden is niet vanzelfsprekend.

In een dergelijke uitdagende en paradoxale werkomgeving is het van belang om je werk te funderen en te oriënteren op iets dat aan deze menselijke dynamieken voorafgaat en ze overstijgt. De ignatiaanse spiritualiteit biedt hiervoor een bijzonder vruchtbaar kader.

Jubeljaar 2025: pelgrims van hoop

Het gebed van het Jubeljaar 2025 weerspiegelt de hoop en transformatie die zo cruciaal zijn binnen de gevangeniscontext:

VADER IN DE HEMEL, moge het geloof dat U ons gegeven hebt in uw Zoon, Jezus Christus, onze broeder, en moge de vlam van liefde die in ons hart is ontstoken door de Heilige Geest, in ons de zalige hoop doen herleven op de komst van uw Koninkrijk.

Deze hoop, die de kern vormt van het Jubeljaar, is essentieel voor gedetineerden. In een wereld waarin ze vaak vastzitten in schuld, berouw en de gevolgen van hun daden, is het Evangelie een boodschap van bevrijding. Maar deze boodschap moet niet abstract blijven; ze moet een concrete wegwijzer zijn, een spirituele pelgrimage die leidt naar innerlijke transformatie.

Ignatius van Loyola als geestelijk leider voor gedetineerden

Ignatius is een krachtige, strijdbare figuur waarin gedetineerden zich kunnen herkennen. Zijn leven wordt gekenmerkt door strijd, ommekeer en spirituele groei. Zijn Geestelijke Oefeningen, doordrenkt van militaire beeldspraak, resoneren met hen die gewend zijn aan een leven van strijd—hetzij op straat, hetzij in hun eigen innerlijke worstelingen.

In zijn autobiografische vertelling lezen we hoe Ignatius van Loyola, toen nog als ridder Iñigo, zich overgaf aan de ijdelheden van de wereld, op zoek naar eer en roem. Dit wereldse leven kwam abrupt ten einde toen hij gewond raakte door een kanonskogel, een moment van gedwongen stilstand. Gedetineerden kennen deze ervaring: een plotselinge onderbreking van het leven, een periode waarin ze worden teruggeworpen op zichzelf en hun daden.

Tijdens zijn herstel ontdekte Ignatius dat de nasleep van wereldse dromen hem onrustig maakte, terwijl de gedachten aan een leven gewijd aan Christus hem vreugde en vrede gaven. Dit is de kern van de ignatiaanse onderscheiding van de geesten: het leren herkennen welke gedachten en gevoelens van God komen en welke niet. Dit proces, deze spirituele strijd tussen goed en kwaad, is voor veel gedetineerden een herkenbare en noodzakelijke weg.

De strijd van het hart

Ignatius beschouwde het geestelijk leven als een slagveld waarop God en de 'vijand van de menselijke natuur' strijden om de ziel van de mens. Dit beeld is voor gedetineerden begrijpelijk en invoelbaar. Binnen de gevangenis muren woedt niet alleen de strijd tegen externe systemen, maar vooral een innerlijke strijd: hoe laat ik mijn verleden achter? Hoe omarm ik vergeving? Hoe kies ik voor een nieuw leven?

Ignatius' eigen reis laat zien dat bekering niet in een oogwenk plaatsvindt, maar een proces is van vallen en opstaan. Een treffend voorbeeld hiervan is de anekdote waarin Ignatius overweegt een moslim te doden die Maria beledigt, en dit besluit uiteindelijk overlaat aan de richting die zijn ezel kiest. Dit is een voorbeeld van hoe zelfs een heilige worstelt met agressie en de drang tot wraak. Dit besef kan gedetineerden helpen: spirituele groei betekent niet dat je onmiddellijk perfect wordt, maar dat je leert omgaan met je passies en ze in dienst stelt van Gods wil.

Ignatiaanse spiritualiteit als brug naar verandering

Binnen de gevangenis kan de ignatiaanse spiritualiteit een weg bieden naar innerlijke vrijheid. Een van de centrale principes van deze spiritualiteit is het zoeken en vinden van God in alle dingen—zelfs in de meest duistere omstandigheden. Gedetineerden kunnen leren dat hun huidige situatie niet het einde hoeft te zijn, maar een nieuw begin kan markeren.

Het gebed van het Jubeljaar herinnert ons hieraan:

Moge uw genade ons onvermoebaar maken in het zaaien van evangelische zaden die de mensheid en de kosmos van binnenuit omvormen.

Justitiepastoraat is niets anders dan dit: het zaaien van evangelische zaden. We werken met mensen die vaak worstelen met schuld, schaamte en een verleden dat hen achtervolgt. Maar als Ignatius ons iets leert, dan is het dat zelfs de diepste val een opstap kan zijn naar heiligheid.

Pelgrims van hoop binnen de muren

Ook binnen het Platform voor ignatiaanse spiritualiteit denkt een groep justitiepastores en andere professionals uit Nederland en België na over hoe de ignatiaanse spiritualiteit kan worden ingezet in het gevangenispastoraat. Bijvoorbeeld door retraites en cursussen aan te bieden, die gedetineerden helpen hun innerlijke strijd te begrijpen en hun leven opnieuw vorm te geven in het licht van Gods genade. Dit sluit perfect aan bij het verlangen van het Jubeljaar:

Moge de genade van het Jubeljaar in ons, Pelgrims van Hoop, een verlangen doen herleven naar de schatten van de hemel.

Gedetineerden bevinden zich in een existentiële woestijn, maar ook in een ruimte van mogelijkheid. De gevangenis kan een pelgrimsoord worden waar zij, net als Ignatius, tot stilstand worden gebracht en een nieuw pad ontdekken.

Tot slot

Als gemeenschap van christelijk leven (GCL) zijn wij geroepen om pelgrims van hoop te zijn, niet alleen in de wereld buiten de gevangenis muren, maar juist ook daarbinnen. De ignatiaanse spiritualiteit biedt niet alleen een methode, maar ook een verhaal waarin gedetineerden zichzelf kunnen herkennen. Zoals Ignatius zichzelf opnieuw moest uitvinden na zijn verwonding, zo kan ook elke mens, hoe diep hij ook gevallen is, zich opnieuw toewijden aan een leven met God.

Aan ons, als leden, begeleiders en pastores, de taak om deze pelgrimage te ondersteunen, en de hoop levend te houden dat Gods glorie zich zelfs achter tralies openbaart.

ARIS C. GUDE

Vraagjes

- **Waar herken ik in mijn eigen leven de roeping om een pelgrim van hoop te zijn?** Zijn er situaties of mensen in mijn omgeving waar ik, in de geest van Ignatius, kan bijdragen aan innerlijke vrijheid en een nieuw begin?
- **Welke rol speelt de ignatiaanse spiritualiteit in mijn manier van kijken naar mensen die vastzitten – fysiek, emotioneel of spiritueel?** Hoe helpt het verhaal van Ignatius mij om met een open en barmhartig hart naar hen te kijken die worstelen met schuld, schaamte of een verleden dat hen achtervolgt?
- **Ben ik al betrokken bij mensen in detentie of migranten in detentiecentra?** Zo nee, kan ik me voorstellen op welke manier ik – individueel of als gemeenschap – een rol zou kunnen spelen in het brengen van hoop en spirituele begeleiding aan hen die in een situatie van opsluiting leven?

Aan U, onze God, te allen tijde gezegend,
zij glorie en lof in eeuwigheid. Amen.

DE LANDELIJKE SYNODALE BIJEENKOMST OP 2 MAART 2024 TE 'S-HERTOGENBOSCH

Op zaterdag 2 maart 2024 vond de landelijke synodale bijeenkomst **'Kom om de tafel'** plaats, met 120 deelnemers. Naast de kerkelijke vertegenwoordigers kwamen velen die, ongeacht hun achtergrond, een bijdrage wilden leveren aan die dag. Deze bijzondere bijeenkomst bracht gelovigen uit alle delen van Nederland samen om in dialoogvorm over de toekomst van de Kerk in Nederland te reflecteren en elkaar te inspireren. De dag stond in het teken van verbinding, hoop en de gezamenlijke zoektocht naar nieuwe wegen om het geloof een centrale rol te laten spelen in onze samenleving.

Wat is synode?

Synode betekent letterlijk: samen op weg en op reis gaan. Als de Kerk een synode houdt, bedoelt ze een programma van bijeenkomsten waarbij het hele Volk van God betrokken is om bepaalde vraagstukken te onderscheiden en de paus te helpen om tot besluitvorming te komen.

Wat betekent synodaliteit?

Synodaliteit is niet zozeer een gebeurtenis, maar meer een proces en een houding. Het is een actie van de Geest. Paus Franciscus verstaat dit als samen op weg gaan en elkaar begeleiden op de geestelijke weg om in verbondenheid met elkaar onze roeping tot zending te beleven.

Het programma van de dag

Het programma van de synodale bijeenkomst was zorgvuldig samengesteld en bood een combinatie van drie gespreksrondes over verschillende onderwerpen, informele ontmoetingen en een gezamenlijke afsluiting van de dag. De dag begon met een warm welkom in de zaal van het Grootseminarie St. Janscentrum te 's-Hertogenbosch, waar deelnemers zich al snel verbonden voelden door de gedeelde missie van geloof en gemeenschap. De openingstoespraak werd verzorgd door een vertegenwoordigster van Netwerk Katholiek Vrouwen Nederland (NKV NL). Zij reflecteerde op het thema van de dag: **'Samen bouwen aan de toekomst van de Kerk'**. Dit trok sterk de aandacht van de aanwezigen en bood nadien een goed kader voor de gesprekken in afzonderlijke groepen met als centrale vraag 'Hoe kunnen we een meer synodale en missionaire Kerk zijn?'

Gebaseerd op het werkdokument van de Bisschoppensynode in Rome van 2022 met als titel **'Voor een synodale Kerk: communio, participatio, missio'**, stonden tijdens de gespreksrondes vier hoofdthema's centraal, die waren vastgesteld door de landelijke werkgroep van de Nederlandse bisschoppenconferentie:

1. **Hoe ziet een synodale kerk eruit?** – De visie op een kerk die luistert, verwelkomt en inclusief is.
2. **Hoe versterk je de gemeenschap?** – Reflectie op hoe verbondenheid tussen alle gelovigen vorm kan krijgen.
3. **Hoe kunnen alle gelovigen bijdragen aan de zending van de kerk?** – Hierbij werd specifiek aandacht besteed aan de rol van de vrouw en haar opdracht in de Kerk.
4. **De kerk als veilige ruimte voor iedereen** – Over de noodzaak van gerechtigheid, bescherming en heling, met speciale aandacht voor de meest kwetsbaren.

Onder leiding van twee personen van het Platform Ignatiaanse Spiritualiteit en zes personen van de Gemeenschap Christelijk Leven uit Nederland werd in drie rondes gebruik gemaakt van de **ignatiaanse luistermethode**, waarbij de deelnemers zich in dialoogvorm richtten op persoonlijke reflectie, het luisteren naar elkaar en het onderling delen van hun inzichten, waarbij de Heilige Geest centraal stond. Actie in contemplatie.

De kracht van ontmoeting

Naast de formele onderdelen van het programma bood de dag ook ruimte voor informele ontmoetingen. Tijdens pauzes en de gezamenlijke lunch ontstonden waardevolle gesprekken tussen mensen van verschillende achtergronden en regio's. Dit onderstreepte het belang van informeel samenkomen en het delen van ervaringen binnen de kerkelijke gemeenschap. De landelijke synodale bijeenkomst in 's-Hertogenbosch was een moment van bezinning, maar tegelijk ook een oproep tot actie. De thema's die besproken werden, vormden een missionaire oproep aan ieder om met nieuwe energie en ideeën aan de slag te gaan binnen de eigen geloofsgemeenschap.

Deelnemers gingen naar huis met een gevoel van hoop, inspiratie en een vernieuwde toewijding om de geloofswaarden van de kerk te blijven uitdragen. De synodale bijeenkomst heeft bewezen dat, zelfs in een tijd van verandering en onzekerheid, de kracht van verbinding en samenwerking de Kerk kan versterken en vernieuwen.

Laten we deze energie en inzichten vasthouden en blijven bouwen aan een geloofsgemeenschap die iedereen omarmt en inspireert. Dit is wat GCL Nederland tijdens haar landelijke ontmoetingsdag heeft gedaan met het thema Synodaliteit en Hoop.

CHRISTINE BÉHAIN

Hopen, in een Kerk in crisis (3/4)

Ik trap een open deur in als ik zeg dat het niet zo goed gaat met onze Kerk. Veel vertrouwde kerkstructuren kraken en dreigen in mekaar te zakken. Tegelijk is het zo dat de meesten zo niet allen onder ons ook heel wat mooie ervaringen hebben met onze Kerk. We weten van wat een kostbare schat wij de dragers zijn. We willen die zo graag doorgeven.

Hoe kan een mens leven in die spagaat? Hoe kan je in verbondenheid blijven met het heilige vuur als het lijkt dat je vooral omringd wordt door koude asse? In deze serie zal ik enkele aanzetten geven.

3. KARL RAHNER SJ: DAN TOCH MAAR DE KERK?!

In de hedendaagse context waarin de Kerk zo in discrediet is terechtgekomen is de verleiding groot om in een ander extreem te vervallen. Hebben we de Kerk eigenlijk nog nodig? Zouden we niet beter af zijn zonder die logge structuur met haar dubbelzinnigheden en problematische geschiedenis?

Ik laat nog maar eens de grote Rahner aan het woord. Op de vraag « Voelt u zich vandaag goed in de Kerk » geeft hij het volgende antwoord:

"Ik ben niet in de Kerk om mij er meer of minder lekker te voelen. Maar wel omdat het in de Kerk is dat je de uitnodiging van Jezus te horen krijgt."

Deze uitspraak kan simplistisch lijken. Toch drukt zij een werkelijkheid uit die al 2000 jaar geldt. Ondanks al haar gebreken is het de Kerk die, vanaf het begin, aan de wereld het Evangelie verkondigt. Met vallen en opstaan. Dit gebeurt doorheen mensen van vlees en bloed. Soms met een bijzonder charisma, een rijke persoonlijkheid en een grote aantrekkingskracht. Vaker heel gewone mensen. Op uitzonderingen na zijn die mensen echter ook gelinkt aan "het instituut" Kerk. De godsdienstsociologen weten het: geen duurzaam charisma zonder structuren. Elke inspiratie, dus ook die van Jezus, heeft nood aan organisatie. Daarzonder verdwijnt die inspiratie binnen de kortste tijd. Dat is de lastige prijs waar je niet aan ontsnapt wil je de garantie dat de inspiratie wordt doorgegeven.

Mijn eigen ervaring leert me dat het Kerk is die mij Jezus heeft doen ontdekken, het mooiste dat mij ooit overkomen is. Het is dankzij de Kerk dat ik heb kunnen besluiten om jezuïet te worden. Zowel het gezin, de parochie, de school, een aantal priesters en religieuzen, verschillende kerkelijke organisaties zoals GCL hebben dit mogelijk gemaakt. Ik ben de Kerk hiervoor dankbaar. Ik durf te vermoeden dat dit niet enkel voor mij geldt.

De Kerk - en nu doel ik in het bijzonder op die eeuwenoude, onderliggende en dragende structuur - wordt ook wel de moeder van het geloof genoemd: zij die het levende geloof doorgeeft. Wat

doe je als je merkt dat je moeder ziek is? Dan zet je haar toch niet bij het groot huisvuil. Dan ga je er extra goed voor zorgen opdat zij kan herstellen en opnieuw haar taak van moeder en volle kan opnemen.

Ik beseft dat dit een uitdagende stelling is die tegen de haren instrikt, ook soms tegen de mijne. Tegelijk meen ik dat Karl Rahner sj in deze moeilijk kan worden tegengesproken.

NIKOLAAS SINTOBIN SJ

Gebedsgedicht

GOD, ZONDER U...

God, zonder U
ben ik niets.
Want U geeft me kracht
meer dan ik verwacht.
Zonder U
was er geen licht
dat mijn leven verlicht.
Zonder U
was er geen hoop
niets nieuws waar ik van droom.
Zonder U
was mijn leven leeg
en zou ik het begeven.
Zonder U
was ik niets.
En ook al verdien ik het niet,
U bent me lief...

M. W. – PCB (PENITENTIAIR COMPLEX BRUGGE)

GCL - VLAANDEREN

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschap van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ginette Van Bogaert - Galgestraat 3 - 1703 Schepdaal - 02/582 24 28 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Nikolaas Sintobin, s.j., Singel 448, 1017 AV Amsterdam, Nederland Redactie

GCL-berichten: Nikolaas Sintobin, s.j., Ann Sieuw, Mirjam Meijer en Thea Broens

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €7 (Nederland €8)

GCL-rekeningnummer: IBAN: BE54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

PELGRIMS VAN HOOP OP DE LANDELIJKE ONTMOETINGSDAG

DAG VAN DE IGNATIAANSE FAMILIE

Op **25 mei 2025** gaat de **Dag van de Ignatiaanse Familie** - georganiseerd door IgnAN, het Ignatiaans apostolisch netwerk van de Lage Landen - door in de **Oude Abdij** te Drongen. Die was eerst gepland voor 21 september. Aangezien Paus Franciscus in die periode op bezoek was, is deze feestelijke dag met werkinkels uitgesteld naar de maand mei. Alle GCL-leden zijn welkom alsook alle leden van Ignatiaanse organisaties in de Lage Landen.

(voor praktische details en inschrijving: zie hieronder)

Op zaterdag 25 januari waren zo'n dertig leden van GCL Nederland samengekomen in het Ignatiushuis in Amsterdam. Tot onze vreugde mochten wij ook enkele leden van GCL Vlaanderen en CVX Francophone uit Brussel welkom heten. Er klonk Nederlands, Frans en zelfs Spaans. Het werd een dag van ontmoeting, bezinning en verdieping. De gedeelde ignatiaanse spiritualiteit maakte dat we elkaar direct op een dieper niveau konden verstaan.

Na een warm welkom door Astrid Salvignol, voorzitter van GCL Nederland, nam Nikolaas Sintobin SJ ons mee in het thema van de dag:

"Hoe kan je je als pelgrim van Hoop onderscheiden binnen een Kerk in crisis".

Uitgaande van de inspirerende gedachten van verschillende Jezuiten zoals Ignatius van Loyola SJ, Karl Rahner SJ en Bernard Sesboué SJ gingen we dieper in op het thema van de dag. Als gemarginaliseerde Kerk leven wij binnen de huidige samenleving in een diaspora en wordt er van ons een persoonlijke keuze gevraagd. Christus nodigt ons, als zondige mensen, daartoe uit, zodat wij een innerlijke vrijheid mogen ontvangen om op Zijn uitnodiging in te gaan. Als pelgrims van Hoop moet onze spiritualiteit daaruit voortkomen, maar vraagt het wél van ons een persoonlijk Geloof. Dat geeft grotere Vreugde.

In kleine groepen kwamen we vervolgens in contemplatieve dialoog bijeen. Wat kan ons binnen de Kerk Hoop, nieuwe inzichten en vertrouwen geven en waar voelden we weerstand. Na deze groepsgesprekken gingen we, net als de Emmaüsgangers, getweeën langs de Amsterdamse grachten op weg om onze persoonlijke ervaringen van Hoop en verbondenheid met elkaar te delen.

De dag werd afgesloten met een gebed van Moeder Teresa: "Dit zeg ik u, opdat de vreugde in u moge zijn."

Daarna volgde een gezellig samenzijn waarin ontmoeting en inspiratie samenvielen. Tegelijk vertelde Hiske Gude-Terpstra over haar eerste bijeenkomst als lid van het CVX/CLC European Migration Network in Rome.

Het was een vreugdevolle dag, die ons als leden van GCL dichter bij elkaar bracht en samen als pelgrims van Hoop.

We mogen met dankbaarheid terugkijken en zien uit naar de volgende keer dat wij elkaar als gemeenschap kunnen ontmoeten.

THEA BROENS,
LID NATIONAAL TEAM GCL NEDERLAND.

Dag van de Ignatiaanse Familie

Ontmoeten, verdiepen en vieren met muziek, lezingen, zingen, infomarkt, meditatie, allerhande workshops, barbecue en meer!

Zondag
25 mei 2025
10.00 - 20.30 u

Oude Abdij Drongen

Het Regiobestuur van ELC en het Ignatiaans Apostolisch Netwerk nodigen je van harte uit voor deze dag vol inspiratie.

Met de keynote **Oceanen bewonen...** **Wat kan ons ignatiaans netwerk betekenen voor de samenleving?** door Jacques Haers sj en ruime keuze aan workshops:

- **Leren door refractie** - Limarley Kingsale
- **Orgelmeditatie** - Frederik Van Rampelberg
- **Historische rondleiding door de Oude Abdij** - Pieter Malengier
- **Duurzaam ondernemen** - Frederik Dossche
- **Actief luisteren: mooi en moeilijk** - Jos Moons sj
- **Jongeren en vluchtelingen** - Jan-van-Ruusbroeckcollege en Jesuit Refugee Service Belgium
- **Lanterfanten in de tuin**
- **Uitwisseling in groepjes** (luistergesprek)
- **Ecospirituele wandeling** - Ginette Van Bogaert (GCL in Vlaanderen), Mariëlle Matthee (GCL in Nederland)

Lees meer over de workshops en schrijf je in vóór 19 mei ! →

www.jezuiten.org/agenda/dif

ALLEN WELKOM OP EEN EUROPESE MEETING

GCL Europa nodigt GCL-leden uit de Europese landen uit
op een treffen in Chemnitz (Duitsland) van 28 mei tem 1 juni 2025: *Come and See the Unseen.*

Een unieke kans om GCL-leden van heel Europa te ontmoeten in gesprekken, discussies, gegidste rondleidingen in Chemnitz and workshops. Dit alles overgoten met deelmomenten, samen eucharistie vieren en gebedsmomenten helemaal doordrenkt van de spiritualiteit van Ignatius.

More information about the programme, about accommodation options and the costs, please check:

<https://chemnitz2025.gcl.de>

Accommodation: we have pre-booked rooms at the Youth Hostel Chemnitz and the B&B Hotel. Bookings of this limited contingent can be made until the end of February, but regular bookings are possible any time. There are also rooms at the Youth Hotel Lebenszeichen St. Antonius, or in private accommodation.

The fees for the complete meeting is 45.00 EUR. For your participation on individual days we are asking for the share of 15.00 EUR per day.

GCL-CVX-CLC European Meeting in Chemnitz, Germany
Come and See - the Unseen

<https://chemnitz2025.gcl.de>

